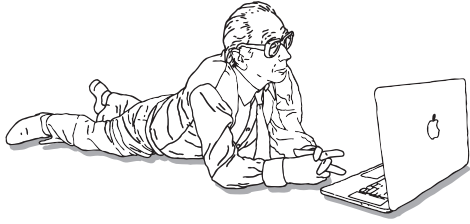

PROJEKT PROGRAM ENVIRONMENT FaVU VUT

23/4/2016 — 12/6/2016
DIVUS PERLA Vrané nad Vltavou

Studenti

David Bartoš / Barbora Ciprová
Michal Čepelka / Lucie Hlouchová
Martin Hurych / Karolína Ivanová
Viktor Jelen / Tereza Kašparová
Nikola Preťová / Kristýna Reisová
Zdeněk Ryneš / Kateřina Sjeglová
Petra Sopoušková / Alice Šindelářová
Veronika Šmerdová / Anna Tesařová
Markéta Wagnerová / Aneta Willertová

Původní historická zadání

Pracovní projekty vytvořené pro studenty Nova Scotia College of Art and Design na podzim roku 1969

Robert Barry

Studenti se shromáždí a dohodnou se na jedné společné myšlence. Myšlenka může být jakákoliv, jednoduchá nebo složitá. O myšlence budou vědět jen členové skupiny. Vy nebo já o ní vědět nebudeme. Myšlenka bude žít jen do té doby, dokud se udrží v rámci skupiny. Pokud jakýkoliv člen skupiny řekne o myšlence někomu z vnějšku, myšlenka přestane existovat. Může tedy existovat jen pár vteřin, nebo nekonečně dlouho. To záleží na lidské přirozenosti zúčastněných studentů. Možná se nikdy nedozvíme, jestli je dílo u konce.

Douglas Huebler

Proměnlivé dílo #5

Halifax, Nova Scotia

Deset studentů výtvarné akademie Nova Scotia College of Art and Design společně vytvořilo následující dílo. Vymysleli si mýtus a pomocí běžných informačních systémů (ústně, publikováním, atd.) jej uvedli do života, jako by reálně existoval. Tento proces započal na podzim roku 1969. Ačkoliv má mýtus potenciál expandovat v čase a prostoru až do nekonečna, v rámci díla mu byl vyměřen čas do 1. dubna 1970. K tomuto datu se shromáždily veškeré dokumenty o jeho existenci vzniklé v daném časovém období a spolu s tímto prohlášením vytvořily dané dílo.

15. října 1969

Lucy R. Lippard

A. Skupina lidí (5 až 15 osob) je na stejném místě a v přibližně stejné pozici fotografována každý den, ve stejnou hodinu, po dobu dvou týdnů. (Nemusí se lišit od běžných skupinových fotografií do školní ročenky, apod.) Lidé nemusí mít na každé fotce stejné oblečení nebo pózovat zcela stejným způsobem, ale prvotní dojem z fotografie by měl být téměř totožný.

B. Tyto fotografie jsou vyvolány a označeny datem (pokud má nějaká osoba na sobě opakovaně něco stejného nebo podobného, mělo by to být každý den zaznamenáno). Všechny fotografie jsou pak detailně popsány někým, kdo fotil, anebo někým, kdo se focení neúčastnil (poznámky, kterou variantu volíte).

C. Seskupte fotografie a texty jedním z následujících způsobů:

1. Fotografie i texty jsou chronologicky řazeny
2. Fotografie jsou řazeny chronologicky, ale texty zpřeházeny (ale jsou stále datovány)
3. Texty jsou řazeny chronologicky, ale fotografie zpřeházeny (a datovány)
4. Vše přeházejte naprosto náhodně. Fotografie se tak mohou setkat se svým správným textem a jindy zase ne (stále jsou ale datovány). Časová osa je tak zcela narušena: vzniká nesourodost textu a „ilustrace“.

Pokud na projektu pracuje více než jeden člověk, každý ze skupiny by měl na závěr zvolit jinou variantu řazení.

Jan Dibbets

Fotografie stínů stromů po 10 minutách.

1. Najděte místo, kde rostou stromy ve větších rozestupech a mají dobře viditelné stíny.
2. Po dobu jednoho nebo více dní pozorujte, jak se stíny přesně pohybují: kdy se objeví a kdy se dostanou do záběru fotoaparátu. Snažte se ze stromů získat co nejvíce a mějte na paměti, že nejdůležitější součástí fotografií mají být právě jejich stíny.

3. Když je vše připraveno, začněte fotit.

- Č. 1 – bez stínu, č. 2 – první stín, č. 3 – prodloužený stín, atd. Fot'te po deseti minutách. Vyberte si den s jasnou oblohou a nepřerušovaným slunečním svitem.
4. Vezměte list papíru. Všechny fotografie (kontakty – v malém měřítku) nalepte chronologicky za sebou a zavěste; negativy rovněž.
5. Fotografie vyvolejte ve formátu 24x24 cm a 30x30cm. Zavěste je v řadě za sebou tak, že se bude pohybovat jen stín.

Sol Lewitt

1. Dílo, které pracuje s ideou chyby.
  2. Dílo, které pracuje s ideou neúplnosti.
  3. Dílo, které pracuje s ideou nekonečnosti.
  4. Dílo, které pracuje s ideou úplnosti.
  5. Dílo, které pracuje s ideou hlouposti.
  6. Dílo, které je subverzivní.
  7. Dílo, které není originální.
- Díla mohou mít libovolnou formu, kterou si studenti zvolí. Požádejte studenty, aby nevytvářeli více než dvě z uvedených děl.

Mel Bochner

Fenomenologie pokoje (1966)

Studenti změní třídu a zamyslí se nad ní nejrůznějšími způsoby, např. výška, délka, obsah (stěny, dveře, podlaha, okna, atd.), teplota, vlhkost, tloušťka stěn, množství světla, počet předmětů, jak se tam cítí atd. Nezáleží mi na jednotlivých detailech či na jejich prezentaci.

Robert Smithson

Bahenní proud

1000 tun bahna vyklopených ze sklápěče ze skalnatého nebo kamenného útesu.

Lawrence Weiner

“ODSTRANĚNÍ” NA PŮLI CESTY MEZI ROVNÍKEM A SEVERNÍM PÓLEM (v kontextu odpovídá místu Halifax v provincii Nova Scotia)
Rozsah a (případně) dokumentace těchto “odstranění” je kompletně v rukou studentů.

Dan Graham

Od soumraku do úsvitu.

Cyklus sto šedesáti fotografií, pořizovaných 21. a 22. září z místa poblíž města Halifax v kanadské provincii Nova Scotia v intervalech po šesti sekundách a v úhlových odchylkách po osmnácti stupních vzhledem ke slunci. Cyklus začíná 21. září v okamžiku západu slunce a řídí se tímto schématem: postupně vzniká mapa oblohy, počátkem je místo, kde slunce zapadlo za horizont. Toto místo je základním bodem v našem prostoru tak, že série osmdesáti fotografií vychází z tohoto bodu po spirále až k pomyslnému vrcholku nebe. Počínaje východem slunce následujícího dne pokračuje stejný proces opačným směrem od vrcholku nebe ve spirále až ke slunci vycházejícímu nad horizontem.

Nikdy bychom nezískali dojem “prostoru” nebe, kdyby náš cyklus nenarušily mraky a postupná přeměna intenzity noční tmy. “Prostor” zde chápeme prostřednictvím časového posunu: postupné noření se do tmy v průběhu noci (vzhledem k zapadlému slunci jako zdroji slábnoucího svitu) a relativní posuny mraků (vzhledem k sobě navzájem a vzhledem k okrajům jednotlivých fotografií, určujících pohled v daném čase) – obsah atmosféry (co je přítomné ve vzdušném prostoru v daném místě: čas ve vztahu k našemu pohledu): osm minut, během kterých dokážeme získat schéma vzájemných vzdáleností tak, jak se nám bezprostředně nabízí.

Toto schéma bylo rovněž zprostředkováno průběžně se otáčející 16mm kamerou. Tento barevný film však poskytuje smyslovou zkušenost naprosto odlišného charakteru.

Současná zadání, která studenti dostali na základě písemné výzvy.

Jill Magid

1. Vyberte umělecký zážitek (dílo, výstavu, performance, specifický architektonický prvek, film, atd.), který na vás hluboce zapůsobil nebo vás silně ovlivnil.
2. Prozkoumejte, jak se k tomuto zážitku vztahujete, co vás s ním spojuje.
3. V duchu se tam vraťte a všimněte si, jak se k dílu vztahujete ve vzpomínkách.
4. Přineste do výuky obrazy daného místa / objektu nebo jakýkoli vizuální odkaz týkající se zážitku a diskutujte se spolužáky o tom, jaké to pro vás bylo, jak vás to ovlivnilo.
5. V následujících týdnech se na místo vraťte i fyzicky, ať už jakkoli. V ideálním případě prožijte zážitek znovu. Zážitek popište a sesbírejte informace o místě/objektu (viz body níže).
6. Vytvořte nové dílo, které zkoumá váš vztah k danému místu.

Pět způsobů, jak sbírat informace:

1. Výzkum (mimo místo)
2. Paměť (mimo místo)
3. Asociace spojené s událostí (mimo místo)
4. Opětný zážitek (na místě) – včetně sbírání věcí z místa
5. Rozhovory a diskuze s ostatními o místě (jak na místě, tak mimo něj)

Následující hodina

Studenti se připraví na diskuzi o uměleckém objektu, místu, filmu, který si vybrali. Do výuky by si měli přinést co nejvíce vizuálních informací souvisejících s tímto „uměleckým zážitkem“. Diskutují o svých zážitcích a jejich působení. Dále je možné přinést další díla, která na vás udělala podobný dojem, abyste hlouběji osvětlili pocity a myšlenky spojené s daným prožitkem. Se třídou diskutujte o tom, jak je možné opětovně vstoupit do kontaktu s daným objektem.

Poslední hodina

Představte dílo, které zkoumá váš vztah k tomuto „objektu“. Lze pracovat s libovolnými médii.

Raqs Media Collective

Navrhujeme, jak se stát Robinem Hoodem moudrosti a prostřednictvím tohoto cvičení redefinujeme ekologii poznání (v rámci Environmentálního ateliéru Fakulty výtvarných umění). Zároveň se jedná o umělecké dílo, které jsme před několika lety vytvořili pro projekt kodaňské veřejné knihovny. Běžte do nejbližší veřejné knihovny. Jak chutná poznání? Jako nesolený vaječný bílek. Říká si o oblohu ze zrady. Připravte se. Než začneme, zvolte určitou pasáž z knihy, která je vám blízká. Opište ji nebo ji vytiskněte. S elegancí, velkoryse, s citem pro věc, na kvalitním papíře. Otázkou zůstává, jak sdílet plnost hladu, tu předtuchu, tu předpověď. Vyberte náhodnou knihu z poličky (ujistěte se, že její obsah nesouvisí s obsahem pasáže, kterou jste zvolili). Můžete vybrat třeba pasáž z knihy Pohádky tisíce a jedné noci a jako druhou knihu zvolit třeba Pojednání o teple,

včetně kinetické teorie plynů, termodynamiky a nejnovějších poznatků o statistické termodynamice. Nebo naopak. Vložte papír s vybranou pasáží mezi stránky této knihy. Vraťte knihu opatrně do poličky. Postup opakujte co nejčastěji. Nakazte znalosti moudrostí.

Attila Szücs

Následujte svůj sen

Projekt má dvě části:

1. Zkuste si znovu vybavit sen, ať už byl příjemný nebo děsivý, obzvláště zajímavý či naprosto nicneřikající. Jedinou podmínkou je, že musí být nějakým způsobem inspirativní. Poté, co si sen vyberete, byste se měli pokusit vyjádřit jeho podstatu. Povolena jsou všechna média, ale měli byste se vyhnout jakékoli čistě intelektuální interpretaci nebo jednoduché ilustraci. Hledáme podstatu, nejhlubší možné poselství snu.
2. Druhá část projektu je obrácenou verzí první části. Po zkušenostech s předchozím úkolem najděte nějaký běžný předmět, ideu, impulz z běžného života a interpretujte ho, jako by to byl (býval) sen.

Constant Dullaart

Click bait sochy. Vycházejte z průzkumu toho, jak se click bait používá, a vytvořte sochy, které fungují podobným způsobem.

Liam Gillick

- 1) Vyberte si prostor, jehož využití či funkce nejsou jasně dané
- 2) Udělejte z tohoto prostoru free-zónu
- 3) Pokuste se zabránit tomu, aby ostatní této zóně určili jakoukoli funkci
- 4) Využijte tento prostor pro vznik diskuze
- 5) Pokuste se v zóně vymyslet několik nápadů, které by mohly inspirovat ateliérová zadání pro skupinu studentů

Boris Ondreička

Popište barvu čisté, tiché vody.

Roman Ondák

Vyučující vybere na fakultě jednu menší místnost, o které studentům neprozradí, která to je. Měla by být dostatečně velká, aby se tam všichni, kteří budou dělat zadání, vešli, ale ani příliš velká, aby v ní nebloudili. Pokud jich je řekněme 20, tak místnost by mohla mít cca 50 m². Místnost by se měla Trochu uklidit od stolů a stoliček, pokud jsou v prostoru a bránily by v pohybu. Akce by začala tak, že by se všichni shromáždili na místě vzdáleném několik dalších místností od té, kde by se akce konala, aby jim ne-bylo jasné, kam budu vedeni. Vyučující by všem zavázal oči tak, aby s určitostí nic neviděli. Potom by se převedli a la slepci z breughelova obrazu “podobenství o slepících” (en.Wikipedia.Org/wiki/the_blind_leading_the_blind) přes nějakou chodbu do této vy-

brané místnosti. Až budou všichni uvnitř (po dobu celé akce musí mít dokonale zavázané oči), dveře se zavřou a oni ztráví v místnosti okolo 15 minut. Po tuto dobu se budou snažit pochopit tento prostor na základě procházení se po ní, ohmatávání stěn, oken a nábytku, který tam je a samozřejmě, že všichni se stanou sami pro sebe součástí tohoto prostoru, protože po dobu těch 15 minut do sebe budou narážet, dotýkat se náhodně jeden druhého, každý bude vnímat komentáře ostatních atd. Vyučující by měl být v místnosti a jako je-diný pozorovat průběh akce. Po 15 minutách se dveře otevřou a všichni budou vyučujícím vyvedeni (stále se zavázanými očima) ven, až na původní místo, odkud se odcházelo. Tam se jim oči rozvážou. I potom je stále důležité jim neprozradit místnost, ve které byli. Po této akci by měl každý doma vytvořit kresbu na cca a2 formát z té Situace v místnosti, jak si ji představuje, když byli všichni spolu uvnitř a celá tato skupina lidí okupovala ten prostor. Kresby by měly mít popisný, ‘realistický’ cha-rakter (ne abstraktní, surreální, či pocitové kresby), něco jako kdyby se v reálném životě ocitli na místě s jinou skupinou lidí, kde nebyla světla a neexistuje z toho ani fotografický záznam a měli by tuto situaci kresebně zrekonstruovat pro vyšetřovatele kriminálního případu jen na základě toho, jak tu místnost a lidi v ní pochopili z jiných vjemů, než zrakových. Na závěr by přinesl každý svoji kresbu do ateliéru na fakultě, kde by se všechny přišpendlily na stěnu a vznikla by tak jedna výpověď poskládaná z 20 vysoce subjektivních pohledů.

Yves Netzhammer

Empatie?

Osamu Okamura

Každý student si vybere a pečlivě zdokumentuje ve třech různých médiích (fotografie, text, kresba, rozhovor, infografika, mapa, píseň, FB stránka, obraz, počítačová hra, socha, model, SMS...)

1/ jedno místo v Brně, které způsobuje lidem RADOŠT

2/ jedno místo v Brně, které způsobuje lidem BOLEŠT

Studenti následně vytvoří společně dva průvodce/ mapy města, do kterých tato místa zanesou.

Vznikne tak průvodce/mapa BRNO RADOŠTNÉ a BRNO BOLEŠTNÉ.

Materiál by mohl být vydán formou jedné společné brožury/alba, ve které by každému místu byla věnována dvoustrana, a kterou by mohlo být možno číst ze dvou stran. Zda by obě mapy měly být ponechány oddělené či by vznikla jedna společná uprostřed publikace ponechávám na rozhodnutí studentů.

Vše může též na sebe vzít alternativně podobu internetového průvodce, nebo elektronického PDF k volnému stažení a distribuci.

Doprovodnou akcí by se mohla stát veřejná procházka/exkurze po zmiňovaných místech.